

z neveljavnimi, ali v višjem redu voz, kakor je na karti zapisano, vselej trojno plačilo odrajtovati in pobérati; toda to se bo godilo samo, ko voznja ne bo terpela čez 5 milj. Ako se bo dalo pa za terdno dokazati, da se je kak potnik menj ali več kakor 5 milj vozil, pa ni dostojne vožnine odrajtal ali se voza višjega reda poslužil, je treba davšino po résní daljave vožnje terjati. — Poslednji dan tega mesca se začne popisovanje v celem cesarstvu. — Nj. c. k. Veličanstvo, cesar Franc Jožef so se pripeljali 1. t. m. zjutraj ob 9. uri v Vajmar, kjer so se v gradu Belvedere sošli z rusovskim cesarjem. Ganljivo je bilo viditi, kako sta se mogočna gospoda priserčno objela in poljubila. 2. oktobra sta zapustila mogočna vladarja sopet Vajmar. Tako so znameniti shodi v Štutgartu in Vajmaru že samo v spominu še, in o tém nam ne ostaja več, kakor reči, da se je evropejski svet iz težkih sanj prebudil, da so francozki časnikarji presilovit glas gnali, némški pa vruga tam viditi si domišljevali, kjer ga ni bilo. Utihišlo je vse vrenje in vrešanje in pokojno gleda vse v prihodnost. Če se pa tudi še zgodi, da se imata naš in francozki cesar še to jesén v Berlinu sniditi, se bo smelo reči, da je vse poravnano, kar so poslednji časi razvezali, in Bog daj, da bi se tako zgodilo! — Unidan je bila v Temesvaru delitev premij za najlepše kobile; pa malo se jih je oglasilo za premije, ker je iz celega temeškega okroga samo 10 jih prišlo. Nepripraven čas je bil za to odločen, ker so iméli ljudje s poljskimi deli dosti opraviti. Podeljene je bilo pa vendar troje prvih premij, katerih največja je dala 24 rumenih cekinov. — V začetku oktobra bi bila imela v Zagrebu razstava grojzdja in sadja biti, pa preklicali so jo, ker ni bilo ne lepega grojzdja ne sadja upati. — Bere se, da ima rusovski car namen, se 6. t. m. v Varšavi kot poljski kralj kronati dati. Za to slovesnost odločeni voz je že iz Petrograda v Varšavo prišel, in je néki silno krasen. — Iz Francozkega se berejo kaj vesele reči o letošnji tergatvi. Skorej povsod gré pridélek čez pričakovanje vinorejcov. Iz več krajev pišejo, da dobivajo trikrat več vina kakor leta 1856. Tudi kostanja imajo obilo in dobrega. — Pri nas suša, drugje pa povodnji; omenili smo že une dni silne povodnji na Ogorskem v Aradski okolici, danes pa beremo, da so silne povodnji v zdoljni Italii dalje in široko strašno se čez deželo razlile. Tudi na Piemonteškem je reka Stura vsled deževanja tako se narastla, da so mogli vožnjo po železnici nekoliko dni vstaviti. — Francozki časniki pišejo, da je v Valahii doslej izvcljenih bilo 28 za, 5 pa zoper zedinjenje knežij. Ker so 29. septembra volitve sklenjene bile, bo prihodnji novičar še kaj več povedati mogel. — Iz Indie dohajajo tako zopetgovorne novice, da je težko povedati, pri čem da je svet. Eni pišejo: Nadjati se moramo, da bomo prihodnje tedne zvedli večje in večje stiske in nove nesreče, ktere bodo angleško armado tù in tam zadele; sopet drugi: Med Delhičani je razpor, obupovati začenjajo, ker mnogo ljudi zgubivajo, stradati začenjajo i. t. d., še drugi: Najbolj junaški general Angležev je s pešico svojih vojakov zajét, da ne vé naprej ne nazaj. Reči pa se mora, da te novice večdel iz francozkih časnikov izvirajo. Angleži, kateri so bolj hladne kervi, spoznajo sicer, da ne ležé ravno na pérnicah, pa se tudi zavejo, da ni vse tako strašno, kakor je tù in tam brati. Dokler pa telegraf naznanja, da en angleški general, Havelok z imenom, z 1500 vojakov po versti 2000 Indijanov v kozji rog vžene, se jim ni treba nič bati, in to tem menj, ker pomoči iz Evrope več in več dobivajo. Če tudi ta pomoč po daljni poti le počasi prihaja, imajo vendar Angleži še več krajev, katerih prebivavci jim niso sovražni. Tako so v Pendšabu 30,000 novih vojakov nabrali, poglavarji drugih krajev so obljubili, ali zoper vstajnike se

vzdigniti ali pa ljudstvo naganjajo, Angležem pomagati. — V Kerkonoških hribih na Českem je 20. septembra prvi sneg padel in 20 lét star mladéneč, kateri je v zametu pot zgréšil, je čez noč v snegu zmerznil. — V bližnji okolici Dunaja bodo začéli 12. in 15. t. m. tergati.

Izgledi poezije slovenske v narečji Varaždinsko-Zagrebskem.

Od vremenitosti.*)

(Dalje.)

Kada premišljam,
Protuletni cvet
Na zeleni travi,
Kako je on lep,
Veselo je srce
Njega gledajuč,
Brzo se koleno
Prigne trgajuč.

Rožmarin zeleni,
Plavi jorgovan,
Nanika ljubljena
Materi ozvan,
Vu mladosti jošče
Grozovita smrt
Šestnajstletni cvet.

Gumbelium **) beli,
Žuti tulipan
Ponašas vu ruke
I postavljáš van,
Al za kratko vreme,
Nekuliko dan,
Povehnjeno cvetje
Vre ti je zahman.

Spomeni se z Boga,
Doklam je si zdrav,
Ne zabi se z Boga,
Koji sudi prav;
Odurjavaj grehe
Kak naj goršu stvar,
Da ti ne bu v peklu
Vekivečni kvar.

Svet ovaj čalarni
Je kak jeden vrt,
Po kojem se šeče
Nečemurna smrt;
Gde zapazi rožu
Vtrgne ju on čas,
Gluha je na prošnju
Je žalosten glas.

Ar cvetuči roži
Koju nosi svet,
Odlučeno vreme,
Veruj, bude vmret',
Prvlje ali potlje
Vujti ni je moč,
Ne znaš vendar tvoja
Gda bu zadnja noč.

Kad svet ov ostaviš
Skrbi se zaran,
Da v nebeški diki
(Si) zadobiš stan:
Dušu ak pogubiš,
Vse ti je zaman,
Nit telo začuvaš,
To je šala van.

*) Glej Novice, list 53.

**) Gumbelium pravijo Šmarnicam.

Kratkočasnice za poskušnjo s cirilico pisane.

Spisal Matija Majar.

Једнега човека је залезла пијача тако, да му је била широка улица в месту скоро превозка. Њему се је здело, да се верти цело место с хишамі вред. Он се наслоні на зід неке хише ин держі в роки кључ хишних врат. Његов пријатељ мемо гредоч га виді ин га впраша: Кај на делаш тукај? — цело место се верти около мене, јаз па ту чакам, да pride моја хиша, да хитро натакнем кључ на врата, одпрем ин смукнем в хишо.

Pogovori vredništva. Gosp. F. V. v B.: Ker se nadjamo, da obljubljeni potopis ne bo suho popisovanje, kje in kako se od kraja do kraja pride, ampak nam bo v prijetnem domačem jeziku povedal marsikaj od „Land und Leuten“, ga bomo prav radi natisnili v „Novicah.“